

Director:
Theodor Reculescu
Abonamente:
1 an: 150 Lei; jum. an: 75 Lei. Autorități, mari întreprinderi, 1000 Lei.
Redacția și Administrația:
Arad, Str. Gen. Coandă 20.
Inscriere în registrul publicațiilor sub No. 23/1938 la Tribunalul Arad.

Suvinte Regale:

"Din înfrântarea tuturor suflătorilor, unirea tuturor voințelor să făurită morală, care în ceasurile de răsucce a dat poporului nostru mariile biruinți. Să fim vrednici de piloane înaintașilor noștri și să ne aduam aminte de jertfele lor".

Pentru prestigiul nostru

reveni asupra unei cehări regimul de tristă porie al regentării partide-politice a găsit de cuvînt nu-i acorde, nicio imență, nu este un păcat din potrivă. Severența noastră este astăzi de credință că îali mai mari ai treburilor cehi, cari înțeleg să acorzevenitele onoruri figurilor naționale ale țării, vor înțelege îndul pe care îl avem de a se îmbarca cu nimic din resursele datorăm acelora care au contribuit la mare și la desăvârșirea cultură românești.

primul rând datorăm acelora mari înaintași respectul lor. O cehiune de bun simț, îndoială. Tot așa gândeau foștii săbi ai urbei noastre. Aceea încă și azi avem care se pot numi: Chișinău, Porumbescu, Ecaterina (nu Katița) Todoriu, Gheorghe Gozzdu, s. a. Nem ferma convingere că Primar nu va mai întări să dăinuie această doare cronică indolență, ci să bavă va repune în dreptor pe marii noștri înăicare pentru un moment de insultă.

Altă formă subtilă care se utilizează respectul nostru de marii dispăruti ai neașezării constituie monumen-

mortalizare, o înveșnicire. Îndată e vorba ca dintr-o și lăudabilă inițiativă să indice trei monumente proslăvirea a trei mari ligii arădene, se reacțiază gârbovitul refren al monumentului Unirii.

După câte știu, să și adunat — de aproape 20 de ani de când a fost pusă pe tapet această cehiune — o sumă destul de frumoasă, fără însă să se fi făcut vreun pas spre realizarea marelui monument închinat eroilor ce s-au jertfit pentru țară în marele războiu întregitor.

Nu se va găsi oare, niciun conducător al acestui colț de țară să se întrebe, o întrebare foarte legitimă de altfel, ce e cu Monumentul Unirii, și mai ales în ce safeu stau înghemuiți banii ce începuseră să se colecteze pentru realizarea lui? Ar fi timpul.

R. Gorgan

D. Henlein comisar al țărilor sudești

Berlin. — Cancelarul Hitler a numit pe d. Konrad Henlein în funcția de comisar al Reichului pentru țăriile sudești.

Pentru doamnele române

"Comitetul Național al Laptelei" a organizat în București o săptămână de propagandă pentru cel mai important aliment, iar această acțiune s-a desfășurat în cadrul „săptămânii copilului”, pentru a sublinia contribuținea unei bune nutriții la dezvoltarea organismului.

In capitală unde — aşa se vede treaba — lumea este mai activă, s-au realizat lucruri destul de frumoase. În provincie însă, „săptămâna” s-a redus la o singură zi, iar în unele părți nu s-a făcut nimic.

Dar propaganda, mai ales când este bine organizată, nu face mai mult decât să stimuleze gustul pentru lapte, iar de aci și până la rezultatele bune care ar trebui să urmeze, e o mare distanță, mai ales când e vorba de copiii săraci care nu un îndemn așteaptă, ci un pahar cu lapte. În România sunt cam două milioane de gospodării în ograda cărora nu se găsește o singură vacă. Deunăzi mi-a venit în casă un copilaș de la care am aflat că atât el, cât și cei trei frați ai lui, se duc dimineața la școală fără să pună ceva în gură:

nu li se ajunge nu pentru un pahar de lapte, dar nici măcar pentru o bucătică de pâine. Cum se va putea deci desvolta un copil hrănит în felul acesta? Si nu trebuie să uităm că micuții de azi, sunt cetățenii de mâine, cărora li se va cere — ca de altfel tuturor generațiilor — să stea străje la hotare.

Deschizând o mică paranteză, trebuie să arătăm că la noi se produce lapte puțin și de proastă calitate, iar consumul este extrem de redus. Pentru comparație, vom aminti că în singur orașul Viena se consumă atât lapte cât în întreaga Românie. Si dacă în țara noastră nu sunt decât patru mii de lăptării, în schimb cărciumile se cifrează la patruzeci de mii.

In lumina acestor date se vede mai bine importanța

acțiunii întreprinsă de d. colonel M. Dobriceanu, prefectul de Arad, pentru înzestrarea gospodăriilor moștești cu câte o vacă, pentru a asigura în felul acesta hrana copiilor din Munții Apuseni.

Dar orașul adăpostește un număr impresionant de copii cărora le lipsește cel mai prețios aliment: laptele.

In București, problema s-a rezolvat așa că toți elevii săraci vor primi în recreații din inițiativa Comitetului Național al Laptelei, câte un flacon cu lapte și pâinea necesară. Cheltuielile sunt suportate de către primărie, societatea „Principele Mircea” și elevii mai bine înstăriți. Exemplul ar trebui urmat și de orașele din provincie. Cu puțină bună voin-

(continuare în pag. 2-a)

Th. Reculescu

Inițiativa d-lui Rezident Regal de Timiș

Domnul dr. Al. Marta, Rezidentul Regal de Timiș, preocupat de faptul că în comerț se simte tot mai accentuată nevoie de elemente românești bine pregătite, a luat frumoasă inițiativă de-a înființa în Timișoara un cămin pentru ucenicii comerciali.

In acest scop a insărcinat pe dl. dr. I. Păcurariu, secretarul Camerei de Industrie și Gomeră din Timișoara, să întocmească un proiect, cerând totodată ca traducerea în fapt sa nu intârzie și să fie îmbrățișată de asociațiile comerciale.

Plastică

Expoziția Grigorescu

După scandalul izbucnit luni trecute cu prilejul expoziției care trebuia să fie închinată operelor marelui artist, iar nu pânzelor falsificate, s'a deschis în București, la Dalles și o expoziție retrospectivă cu adevărat Grigorescu.

Colecționarii serioși și aupus de rândul acesta tablourile la dispoziția inițiatorilor, reușindu-se în sfârșit să se strângă cea mai mare parte a operelor celui mai genial mănuitor al penelului născut pe plaiurile românești.

Prilejul acesta cu adevărat, a fost viață salutat de iubitorii de artă din capitala țării,

cari au avut posibilitatea să admire opera în totală splendoarea ei.

Dar, în același timp, a fost și prilej de măhnire pentru provincialul care nu și-a putut permite luxul unei deplasări la București, cu toate că s-ar fi simțit fericit să poată contempla un număr atât de importante pânze originale Grigorescu.

Comitetul de inițiativă al expoziției dela Dalles ar fi trebuit să poarte grăje și orosetei provinciei, care atât de rar ure ocozia să cunoască arta adevărată. Ar fi trebuit ca după încheierea expoziției

din București, să se fi organizat una ambulantă, ca în felul acesta publicului din cele zece orașe mari ale țării să-și poată da seama de valoarea artiștilor români. Câte cinci zile în fiecare oraș ar fi fost suficient. Cu un prilej atât de potrivit ca cel de acum, nu ne vom întâlni prea repede.

Este foarte regretabil că tocmai românii să nu-și cunoască valorile. În străinătate până și în toate trenurile internaționale (cu excepția valoanelor C. F. R.) sunt expuse fotografii de pe lucrările de artă mai însemnate ale diferiților artiști, cu indicația numelui scu pinacotecei unde pot fi văzute.

La noi, dacă nu se venerează arta, ar trebui totuși să

se admită că este strict necesară o propagandă în acest domeniu în care suntem atât de contestați și ce prilej minunat ar fi fost o expoziție Grigorescu în orașele de granită!

Amane cu desăvârșire necunoscut, Grigorescu aproape la fel. Marea Darclée, care a dus faima țării noastre dela „Scala” din Milano până la Rio de Janeiro, azi îndură foame în București unde și trăește bătrânețea.

Toată lumea de peste mări și țări apreciază pe Enescu, Români mai puțin; Europa întreagă l-a răsfățat pe Grozăvescu; Români mai puțin.

Si e păcat, Mare păcat.

T. R.

CORSO

Cinematograf de Premieră
Telefon No. 20-65.

Garanția spectacolului bun

Premieră! La orele 9:15
O superproduție Vieneză
în regia lui Geza von
Bolvary

Jurnalul unei Fete de pension

Angela Salocker,
Hilde Khral,
Raoul Aslan,
Leopoldine Konst.

și Attila Hörbiger

Jurnal Paramount și com-
pleteare colorată

CENTRAL

Repr. 5, 7:15 și 9:30 seara

Alarma în Peking

Un film impresionant a că-
rui acțiune se petrece în
China în 1900, în timpul re-
voluției boxerilor. Cu:

Gustav Fröhlich
Leny Marenbach
Peter V.

Se va semna și o de- claratie franco-ger- mană

S'a preconizat semnarea
unei declarații franco-ger-
mane în termeni similari cu
aceea semnată de d-nii
Chamberlain și Hitler.

Se speră ca această de-
claratie să devină un fapt
până în câteva zile.

Funcționari conștiințioși

Pe când George Clemenceau era ministrul un înalt funcționar și conduce să viziteze câteva servicii din minister. Funcționarii străluceau prin absența lor. În primul birou nimeni. În al doilea birou nimeni în al treilea tot nimeni. În sfârșit intr'un colț zăriu un bătrân dormind, cu coatele pe birou. Directorul vrut să-l deștepte din somn, însă cu un gest Clemenceau îl opri:

— Nu-l scula. Ar fugi și el ca ceilalți!

POPOASURI

Ce de-a treia stagiu- ne a Teatrului Românesc Permanent

După doi ani de experiențe, dar cari totuși au dat rezultate admirabile, Comitetul de Patronaj al teatrului arădan a decis deschiderea celei de-a treia stagiu- ne, la data de 17 Oct. c. cu piesa Vlaicu Vodă. Deși au existat, după cât se pare, câteva piedici ri-

dicate de anumite forțe o-
culte, factorii responsabili
au apreciat la justă valoare
străduințele și rezultatele
din trecut, promițând tot
sprijinul pentru noua sta-
giune, care se anunță a fi
cu mult mai bine pusă la
punct decât cele două care
au servit de experiență.

„Doina Crișanei“ pe un drum nou

Valoroasa reuniune corală „Doina Crișanei“, a reușit să înfrângă toate greutățile și să se reorganizeze. În adunarea generală din 25 Sept c., sub președinția d-lui procuror Blănaru, s'a ales următorul nou comitet:

Președinte: d. dr. Emil Monția

Vice președinți: d. nii dr. Ioan Drincu, prof. Nestor Covaci și d. Remus Tereanu

Dir. artistic: d. prof. Trifon Lugoian, dirijor: d. prof. Sever Ageu, secretar: d. Damian Nemeș, casier: d. Teodor Colțeu, arhivar: d. Stefan Tomulescu, econom: d. Nicolae Mă-

năilă, controlor: d. Nicolae Ciurugă, membri: d-nii Marcu Schreiber, Petru Roșu, Victor Trăusan, Șerban Diaconescu, Iuliu Sendrei, Iuliu Zimbreanu, Ioan Vodă, Sofron Tudor, Ioan Crișan, Vasile Rațiu, Aurel Morariu și Pascu Hărțău.

Salutăm cu deosebită bucurie prezența în fruntea „Doinei Crișanei“ a d-lor dr. Emil Monția — distinsul compozitor — dr. Ioan Drincu, prof. Nestor Covaci și prof. Trifon Lugoian

Facem „Doinei Crișanei“ cele mai bune urări de bine și propășire.

Auțentică

Popularul proprietar al ca-
fenelei „DACIA“, Leipniker,
a făcut războiul în armata austro-ungară, fiind trimis pe
frontul italian.

Intr-o seară, pe la orele 10,
comandantul, un major, l-a trimis
în recunoaștere, de unde
trebuia să se întoarcă după
miezul nopții.

Pe la orele 11 însă, majorul
se trezește cu Leipniker care-i
raportează:

— Să trăiți, Domnule ma-
ior, vă rog să mă treceți la
partea sedentară, căci eu nu
mă mai duc la patrulare.

— De ce?

— Pentru că, mă rog, când
am plecat, abia la un kilome-
tru de aici, am auzit împușcă-
turi...

— Păi bine, mă rog Leipniker,
așa e la războiu?

— O fi, să trăiți domnule
major, da astăzi pericol de
moarte...

Pentru doamnele române

(urmare din pag. 1-a)

ță se pot obține rezultate
minunate. Un prea frumos
exemplu ni s'a dat cu cățiva
ani în urmă când, tre-
cându-se peste scepticismul
multora, s'a înființat un că-
min pe seama copiilor va-
gabonzi cari mișunau pe
străzile Aradului. Acțiunea
aceasta a fost unică în felul
ei pe întreaga țară, dovedind
astfel că acolo unde

nu lipsește spiritul de iniția-
vă și abnegația, provincia
premerge cu exemplul. Pe
de altă parte, vedem de ani
de zile cum atât doamnele
din comunitatea catolică, lu-
therană, că și cele din co-

munitatea israelită au în-
ființat cantine unde se ser-
vește prânzul la sute și sute
de copilași, fiecare doamnă
supraveghind câte o zi pre-
gătirea și împărtirea mân-
cării.

Așteptăm ca și doamnele
românce din Arad, care au
știut întotdeauna să se gă-
sească în posturile unde
prezența le era imperios cer-
ută, să-și îndrepte gânciu-
rile bune, inspirate din dra-
gostea maternă, către mi-
cuții oropsiți de prin școala-
le arădane, cari, prin foame
ispășesc păcate de care
nu ei sunt vinovați.

Th. Reculescu

Carnet cultural**Nervi de toamnă**

Din pâclă fumurie, de ceruri aninată.
Cad picături de ploae, în ritm bacovian!...
Cu gesturi enervate, în colț aşteapt-o fată
și plouă, plouă, par că n'ar fi plouat de-un an!

Copaci și mai gârbovi, învovărăți de ploae,
și fumul, vrând să pară simbolul unui nor.
În mlădieri de șarpe cu trudă se ncovoae...
— O flamură mai tristă, pe-un funerar decor!

Pe străzi se plimbă toamna și 'n trecere își printă
De gând o viziune: pământ, rece, sicriu!...
Iși strângi sub pleoape gândul și-acolo își aprinde
Fiorul de pe urmă, — fior banal, puștiu!...

Te scuturi de vedenii!... Din pâclă fumurie,
Cad picături de ploae, în ritm bacovian,...
Ai gesturi enervate — accent de nebunie
și plouă, plouă, plouă, cum n'a plouat de-un an!

Al. Ne-

Epigrame

Răspuns domnului Cost. Riulei
pentru epigrama:

Ursuș Furiș

Care să-mi mânânce capul
Mă amenință nea Nae
Și-a început cu pălăria
Că-i de pae.

Nu se poate contesta:
Pălăria e de pae.

Capul tău din ce e însă,
De se dă la el nea Nae?

R. Gorga-

Din carnetul cetățeanului Ion Me-**Insemnări et reflecții**

Năș vrea să credeți că am
mania de-a fi intotdeauna de
partea femeilor, dar trebuie să
mă revolt de câte ori văd pa-
timă cu care sunt judecate ju-
mătățile noastre. Se zice adică
despre femei că au părul lung
și mintea scurtă. Falș. Unde
mai veДЕti dumneavoastră fe-
meie cu părul lung?

Despre femei se poate spune
însă că sunt iubitoare de ade-
văr și cum te-a pris cu min-
ciuna, î-o spune în față.

Tiți e o femeiușă dulce și
tânără, foarte Tânără. Si mai
e frumoasă, foarte frumoasă.

Lumea rea mai spune că e
și prostuță, dar nu i adevărat.
Dovada cea mai bună e că
soțul ei de dată foarte recen-
tă, în schimb de vârstă mai
înaintată o iubește cum s'ar-
zice, la nebunie.

Iată însă că o afacere ur-
gentă îl reclamă în provincie.
În ziua plecării, el dă soției
ultimele sfaturi:

— Sper că vei fi cuminte!
— Bine înțeles.

Cetățeanul Ion Me-

Dr. Constanța Mă-
intorcându-se din con-
a reluat consultațile inc-
tul său medical din An-
Brătianu 16.

Din viața capitoliei**Ecât om din neam prost,
mai bine câine de rasă...**

Un ziar din capitală au publicate câteva reportaže fotografiile de rigoare, în felul cum funcționează București un "Salon" pentru cainii la caini, ceia în limbajul "iubitorilor" de aici, se chiamă... înfrumusețare.

Este desigur frumos că unii sunt, cu multe parale și dese — cu mai puține părți, pentru faptul că poartă un bulldog, sau fox terier, care a costat atât să fie suficient pentru traiul pe un al unei famili sărăce grăbit la constituirea unei societăți a proprietarilor de caini de rasă închirând apoi local în care au instalat lângă un "cabinet medical", cu sală de aşteptare pentru pacienții patruși — și un "institut" de înfrumusețare, unde se tăie, se tunde, se face pezzi și alte chestii de aseptică eleganță canină, în care cinea însă noi, umiliți dela periferie de țară, suntem inițiați.

Năm astfel, că pentru tratamentul medical, pacienții vin osebire seara, însoțiti de bătrâni gravii, de servitoare și — cei mai mulți, de bătrâni în persoană, înveliți un fel de perdele, ca niște groboade indantelate. (Audi reportajului a uitat să spuneze și: trăsura la sămânți albe frac și klack, dar asta nu scade totuși lastul de rigoare.) Mai de se enumără felurile înalte medicale, cele mai respectate mașini electrice, traiul tratamentul patrușelor.

Uim apoi lucruri foarte insante și dacă autorul vrea să descrevească încolo, noi totuși am sesizat gravitatea problemei de aici, nu însă fără a ne cunoaște de ignoranță în care s-a complacut până aici, ceastă materie. Auzi dușă, să nu știm noi cum tocmește un "pedigree". Un act de naștere, dar mult mai savant în intocmire decât unul, să zicem, ușoară. Pe părțile de om când este, abia dacă declară primării (până nu de treabă aceasta nu avea mare importanță în blava noastră țară), dar odată nu se întrebă

mai mult decât cum l-a chemat pe tat-su și pe mă-sa,

La caini, ei vedeați, aici este ceva. Se schimbă chestia: se fac ascensiuni până într-o cincină generație (actul conține rubrici speciale despre părini, bunicii, străbunicii, strămoșii și stră-strămoșii cainelui. Perfect autentic!) Cu privire la noul născut se mai trec în certificat o mulțime de date: numele, rasa, sexul, culoarea, felul părului (scurt, lung, tezios, ondulat, etc.), data nașterii, adresa, dacă are pete și unde (pe burtă, pe spate, mai spre bot, sau mai spre coadă) documentele cari au servit la înscrise și semnătura secretărei generale (care în cazul acesta se întâmpă să fie soția unui colonel cu rezonanță străină în nume) și desigur, stamila instituției..

Dar tot din reportajul cu pricina am mai aflat de niște apucături de ale cainilor astorii cu acte de stare civilă și anume că au luat prostul obicei omenesc de-a vorbi. Ei, asta ne strică toate părerile bune pe care le avem despre rasa canină. Si iată, mă rog ce discută acești caini degenerați în oameni (reproducem dialogul auzit de autorul reportajului amintit):

— Un pekinéz, povestește autorul, se întâlnise cu un dobermann și — după câteva lătrături de diapozon — mi-a fost dat să aud următorul dialog:

— Incotro, ma chére? (vor-

bea dobermanul).

— La coafor, dragă.

— Aha!... La "Ionică"? ca ars cu fierul înroșit pekinézul se dădu patru pași înainte apoi, revolvat:

— Dar mă insultă! Acolo merg oamenii!...

— Atunci?

— Mă duc la coaforul nostru. E un institut civilizat, prompt și conștiincios. Încearcă și tu! De altfel, ai un cap, care, oricum, ar trebui un pic înfrumusețat. Iată, iți dau adresa: Pasajul Român, nr. 11.

— Și acum, la revedere!

— Nu mă pot suferi în halul astă de dezordine!...

Când jigodia a ajuns la destinație, doamna colonel ar fi exclamat:

Bine că a sosit Boby la timp așa că și când ar fi spus: "Ce bine că nu s'a prăbușit avionul cu Chamberlain, că ar fi rămas pacea fără protector."

Mai târziu, domnul autor află că pe Boby „il plătiseste un inceput de exemplu” (e probabil ca doamna colonel Nuștiucum să fi aflat lucrul acesta chiar din... vorbele pechinézului).

In salonul de înfrumusețare se găsesc: injectoare, pense (probabil pentru sprâncene), foarfeci pentru tăiatul urechilor, cuțite pentru tăiatul cozilor, o mașină electrică pentru tuns, o baie frumoasă, albă, strălucind de curătenie (ah! viață de caine...), o canapea și multe alte dichisuri.

O ședință de... înfrumusețare

Autorul reportajului a avut deosebita favoare de-a a-sista la o ședință de „înfrumusețare”. Iată cum o descrie: Clientul: un skotch-terrier, negru ca păcăru și cu un păr des, ca o pădure.

Botul: un manșon, negru. Labela împodobite cu un fel de nădrogi largi, de păr, negri, ca tușul chinezesc. Doar spinarea golașă.

Coaforul lucrează cu multă atenție. În primul rând, este tuns părul de prisos, depe spina. Apoi, se procedează la ajustarea sprâncenelor, care a-tărăne pe ochi, ca niște chipie.

— Dar barba nu-i-o tunzi?

— Nu, Nu este voie (probabil sub sanctiunea lui moar-

tea. Notă Redacției.) Îmi răspunde coaforul. Dacă i-am tunde barba, cu greu i-ar mai crește la loc. Si barba e frumusețea lui... De altfel nici pantalonii, nici părul depe buntă nu se tunde la skotch-terrieri”.

Pe un perete al salonului de înfrumusețare, un tablou indică prețurile diferitelor operații de înfrumusețare sau de higienă canină.

De pildă, o baie pentru cainei, costă lei 100 (una sută). Tăiatul cozii, tot 100. Tăiatul urechilor e ceva mai scump: 250 lei. Pedicura: 40 (patruzeci) lei.

Iată, deci, iubiți cetitori, cări sunt preocupările anumitor oameni, în timp ce pe străzile Bucureștilor mișună cu sutele,

**Lucrări de toamnă
în agricultură**

Semănătul grâului a inceput în multe părți și trebuie terminat cât mai repede. Grâul semănăt mai din timp are vreme să se întărească până la venirea iernii și va răbdă frigul mai ușor.

Semănătul să se facă, dacă se poate, numai cu mașina. E mult mai bine

Grâul pus cu mașina este deopotrivă de des, crește mai frumos și mai regulat; acest grâu se va coace în același timp, așa că recolta va fi mai bună.

Dar folosul cel mare al mașinii de semănăt este că face economie la sămânță.

Acolo unde ar trebui să pu-

nem 10 măsuri cu mâna, cu mașina punem numai opt și totuși semănătura este mai regulață, fiindcă mașina imprăștie boabele deopotrivă și nu face risipă. La un hektar de semănătura de grâu, mașina economisește cel puțin 25 kilograme, care fac 100 lei. Așa că dacă o mașină de semănăt este bine folosită ea se poate răscumpăra într'un an de zile.

Sfătuim pe plugari să semene cu mașina.

Cei care nu sunt obișnuiați să găsească mașini de probă la cantele agricole.

Sătenii pot cumpăra mașini de semănăt în tovarăsie.

Statul a scutit de taxe mașinile de semănăt care vin din străinătate; prin această scutire, mașinile mici, bune pentru săteni, s-au ieftinit cu 3.000-4.000 lei la bucată.

Se fac mașini de semănăt bune și în țară, de diferite mărimi așa că fiecare poate găsi ce i trebuie.

Prin urmare semănați, dacă se poate, numai cu mașină.

Nu uități că mașina ușurează munca, dă o semănătură frumoasă și face mare economie de sămânță.

Grâul pus cu mașina produce mai mult decât grâu pus cu mâna. Cine nu crede, să incerce.

Pentru cultivatorii de răpiță. Pe alocuri, în lanurile sămăname cu răpiță, au apărut insecte sau omizi, care îmână frunzele și distrug cultura.

Insecta este gândacul roșu al răpiței, care este periculoasă, mai ales prin faptul că se înmulțește și în primăvară apărând în număr foarte mare. Recomandăm a se cerceta amănuntit culturile și a se însemna vîtrele atacate, pentru că în primăvară la apariția omizilor acestei insecte, să le putem distrugă. Deocamdată se adună gândaci pentru a se impiedeca depunerea ouălor.

Omidă răpiță.

P

Cronica externă

Peștele cel mare, etc.

Pacea lumii — zice-se — a fost salvată. Se poate că cel puțin deocamdată nu mai atât importă.

Toată lumea se felicită. Adică aproape toată, deoarece mai sunt și din aceia cari dacă nu au atâtea motive ca Cehii să plângă, în orice caz nu se pot bucura atunci când trebuie să asiste neputincioși la dărâma rea întregului edificiu intituția păcii dela Geneva, în spătă — zidită de iluzionii paciști.

Scriind aceste rânduri nici nu ne bucurăm de succesul Germaniei și nici nu ne întristăm de soarta Cehoslovaciei, pentru că de când e lumea, peștele cel mic a fost înghițit de cel mare. Si atunci vom zice: aşa i-a fost să-i fie.

Dar alta este chestiunea: cum că timp de douăzeci de ani, nici Franța și nici Anglia — o! mai ales Anglia, mama democrației, mai ales ea! — nu au văzut că „e ceva putred în Danemarca“? N-au găsit greșala care a prezidat la alcătuirea conglomeratului

Th. Reculescu

din centrul Europei, pe nume: Cehoslovacia, decât în momentul când era să se aprindă continentul.

Timp de două decenii s'a spus că Cehoslovacia este o adevărată patrie a democrației. Noi am crezut aceasta. Au crezut-o și Englezii și Francezii. Ba, chiar au fost convinși de acest lucru, până mai acum vr'o lună

In toate ocaziile își apărau cu tărzie aceasta afirmație, declarându-se gata de-a apăra chiar cu armele Cehoslovacia democrată.

In ultimele momente însă atât primul ministru englez cât și cel al Franței, au constatat că cel care are dreptate este dl. Hitler (asta cu atât mai mult, după cât putem noi deduce, cu cât principiile democratice nu se împacă prea bine cu războiul care — zice-se să ar baza pe forță)

Acum, noi am vrea să știm cum rămân marile democrații: și-au apărat principiile, sau și-au sancționat greșelile?

Pacea a fost salvată și tratatele compromise.

„Cehoslovacia a murit. Trăiască Cehoslovacia!“.

Th. Reculescu

Ministerul de agricultură, a aprobat ținerea unor cursuri pentru instruirea personalului statistic, care se va ține la reședințele celor 10 ținuturi. La aceste cursuri vor lua parte și secretearii camerilor agricole, precum și referenții statisticiei dela prefecturile respective. Cursurile se vor ține sub conducerea direcției de studii și statistică din ministerul de agricultură.

La Hamburg s'a procedat la lansarea noului vas școală românesc „Mircea“

Vasul are o deplasare de

1.630 tone, lungime 81,5 m.,

lărgime 12 metri: trei catarge,

44 metri înălțime, cu supra-

fâșă pânzelor de 1.750 metri

patrați,

Vasul care va fi repus în

Ianuarie pe șantier, va fi pre-

văzut cu un motor Diesel de

520 cai, șase cilindri, cu o vi-

teză de 9 mile și jumătate pe

oră. Echipajul permanent va

fi compus din 15 ofițeri, 5 sub-

ofițeri, 22 contramaiștri și 40

oameni. Electrificarea tuturor

instalațiilor sale va face din

„Mircea“ unul din cele mai

moderne vase școală,

R. Gor.

O sondă adâncă de 1525 metri

VARŞOVIA, Sonda „Harding No. 1“ dela Boryslaw a ajuns la adâncime de 1.525 metri, dând o producție de circa 5 tone păcură pe zi și 1,5 m. cubi de gaze pe minut.

Jocul in sine. deși rapid, schimbător și nervos, nu a produs situații spectaculoase.

De cele mai multe ori balonul era trimes fără destina-

scop de a se

este

ge

re

este

ge

re